

Fricz Tamás - Milyen év volt 2013 Magyarország számára?

2014 január 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A címbeli kérdés ellenére a most elmúló évről nem érdemes önmagában beszélni; sokkal inkább a második Orbán-kormány megalakulása óta eltelt három és fél évről kell szólni.

Összegezve: ez az időszak egy folyamat volt, világos politikai-kormányzati koncepcióval, új társadalmimodell-alkotási kísérlettel, már megmutatózó eredményekkel és egy reményteli folytatás lehetőségével.

A második Orbán-kormány három és fél évét nehéz egy rövid bejegyzésben értékelni, mégis kísérletet teszek rá.

Megítélésem szerint három szakaszt lehet világosan különválasztani egymástól.

1. Az új kabinet 2010 júniusában azzal szembesült, hogy az ország makrogazdasági helyzete válságos, az eladósodottság tragikus mértékű, a fizetőképтелenség – tehát a csúcs – karnyújtásnyi közelségbe került. (A miniszterelnök későbbi nyilatkozataiban sokszor elmondta, hogy rosszabb gazdasági helyzetben voltunk akkor, mint Görögország.)

A kormány elsőként erre úgy reagált, hogy Brüsszelhez és Angela Merkelhez fordult: tegyék lehetővé az országnak, hogy „elengedje” a költségvetési hiányt (jóval a megengedett 3 százalék fölé), így jusson levegőhöz és mozgástérhez a kormány, hogy a válsághelyzetet orvosolja. A válasz egyértelmű volt: nem.

Ekkor két út állt az Orbán-kormány előtt. Az egyik az „ortodox”, szokványos IMF–Világbank–EU–Európai Bank által diktált – neoliberális – recept, melyet a Gyurcsány- és a Bajnai-kormány követett: megszorítások a lakosság

felé, bér- és nyugdíjbefagyasztások, adóemelések, a szociális kiadások lefaragása, elbocsátások, az állami vállalatok, a stratégiai és közszolgáltató ágazatok privatizációja, külföldi kézbe adása stb., stb. Következmény lett volna: növekvő elszegényedés és nyomor – mint szerte Európában.

A másik út az „unortodox”, a kipróbálatlan társadalomszervezési modell kísérlete. Ennek lényege: amíg a neoliberális modellben a piac-állam-társadalom háromszögében a piac, a globális tőke és a bankok uralma érvényesül, az állam gyenge és kiszolgáltatott, a társadalom pedig áldozatként vergődik, addig az Orbán-féle új modellben az állam – a nemzetállam – koncentrálja az erőt, a piacot visszaszorítja a keretei közé, a társadalmat pedig a közjó szellemében igyekszik újjáéleszteni és talpra állítani.

Ennek a kísérletnek lényeges eleme a közteljesítés átalakítása: a multik és a bankok különadója, amelynek „filozófiája”, hogy azok tegyenek a legtöbbet a válságból való kikerülésért, akik a válság előtti időszak legnagyobb haszonélvezői voltak. Legalább olyan fontos emellett a visszaállamosítás, a stratégiai fontosságú, a közjó szempontjából alapvető cégek állami kézbe vétele, mellyel az állam mozgástere jócskán megnövekszik.

Az első szakasz, amely 2010 nyarától nagyjából 2012 végéig tartott, az új modell elfogadtatásával telt. Ez hatalmas és kiélezett küzdelmet hozott a „sértett” globális és helyi erők, illetve a magyar kormány között, éles nemzetközi támadássorozat érte Magyarországot, veszélybe került az Orbán-kormány léte is, s még egy hungarikumra, a Békemenetre is szükség volt ahhoz, hogy a kabinetet ne söpörjék el a magyar választók akaratát „mindenekfelett tiszteletben tartó”, tehát „végtelenül demokratikus” nemzetközi pénzügyi csoportok.

Ám ebben a kulcsfontosságú időszakban az Orbán-kormány kiállta a próbát: 2012 szeptemberében kifizette a Gyurcsányék által felvett hiteleket és a kabinet szakított az IMF-fel, mint az „ortodoxia” fellegette. 2012 végére pedig sikerült a költségvetést és a makrogazdasági mutatókat stabilizálni, az ország kikerült a válságzónából.

2. 2013 hozta meg az áttörést: ebben az évben kikerültünk a túlzottdeficit-eljárás alól, s [a makrogazdasági mutatók további javulása](#) (hiány 3 százalék alatt tartása, az infláció növekedésének lelassulása, sőt megállása, a munkanélküliség csökkenése, a külföldi államadósság enyhe csökkenése stb.) mellett – s ez a második szakasz legfontosabb eleme – az év második felére már beindult a gazdasági növekedés is, javult az ipari teljesítmény, növekszik az export. Ebben a második szakaszban – 2013 végéig – az új társadalomszervezési modell megmutatta a világnak, hogy megáll a lábán, működőképes és hatékony.

3. Ahhoz, hogy a folyamat beérjen, 2014-től el kell kezdődnie egy harmadik szakasznak is. Ez pedig nem más, mint a közjó még látványosabb érvényesülése, a társadalom jólétének és jóllétének növekedése. Hiszen mit érnek a kiváló makrogazdasági mutatók, ha a társadalom, az emberek ebből nem profitálnak a saját életükben, ha nem csökken a szegénység, ha nem erősödik a középosztály, ha nem kerülünk közelebb az európai átlagbérekhez?

Jól látszik: az Orbán-kormány el akarja indítani, s már részben el is indította a harmadik szakaszt, ezt bizonyítják a tavalyi és [az ez évre tervezett béremelések](#), [a rezsicsökkentés](#), a családok életének könnyítése és számos más, közjót szolgáló állami intézkedés.

S ha 2014 tavaszán bizalmat kap a kormány a választóktól, akkor az új magyar modell akár példaértékűvé is válhat Európában és a világon.

Boldog új évet!

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következő címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk" számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló